

Ο τελευταίος τελάλης της Σίνδου Αρχοντής Ντόμογλου ή Ντόνογλου

Ο Αρχοντής Ντόμογλου ή Ντόνογλου ήταν ο τελευταίος τελάλης της Σίνδου.

Γεννήθηκε το 1900 στην κωμόπολη Βύζα της Ανατολικής Θράκης από γονείς αγρότες. Σε ηλικία 18 ετών επιλέχθηκε από την οργάνωση του Θρακικού αγώνα, για να μεταφέρει όπλα με τη βοϊδάμαξά του μέσα σε βαρέλια με κρασί ειδικά συσκευασμένα, από την Κωνσταντινούπολη στη Βύζα, για την ομάδα του Καπετάν-Θοδωράκη, μια και τον διέκρινε η εχεμύθεια και η παλικαριά.

Το 1922, με το διωγμό, ήρθε και εγκαταστάθηκε στο Τεκελί, όπου παντρεύτηκε τη Βασιλική το γένος Δημητρίου Χατζηγιαννάκη, αλλά δεν απέκτησε παιδιά.

Στις τακτικές επισκέψεις που έκανε το 1926 ο Γ. Κονδύλης στη νεοσύστατη Κοινότητα Σίνδου, καθώς πήγαινε με το τραίνο στη Θεσσαλονίκη, βλέποντας το φίλο του πρόεδρο Δανιήλ Λουλούδη, ρωτούσε πάντα τον Αρχοντή, που πήγαινε να τον υποδεχτεί, τι χάρη ήθελε να του κάνει, αφού του είχε υποχρέωση να τον βοηθήσει για την προσφορά του στον αγώνα. Εκείνος με τη Θρακιώτικη αθωότητά του απαντούσε "τη γειά σου μπρε Γιώργη θέλω", αφήνοντας σε απορία γι' αυτή τη φιλία πολλούς συμπατριώτες

του, που δεν ήξεραν για τη βοήθεια που είχε προσφέρει στον αγώνα.

Μετά το θάνατο του τελάλη Καϊτατζή, τον διαδέχθηκε στη θέση του και με τη γνωστή βροντερή του φωνή και τη χαρακτηριστική Θρακιώτικη προφορά, που πάντοτε μπέρδευε τις λέξεις αλλάζοντας έτσι το νόημά τους, ενημέρωνε τους κατοίκους.

Αυτός ήταν ο τελευταίος, ο πιο γνωστός και πιο αγαπητός τελάλης της Σίνδου, γιατί

ήταν το πειραχτήρι της παρέας σε όλα τα θρακιώτικα στέκια. Τελευταίος, γιατί το 1968 ο τότε διορισμένος πρόεδρος Γεράσιμος Μοσχόπουλος, τοποθέτησε μεγαφωνικές εγκαταστάσεις στην κοινότητα, θέτοντας έτσι τέρμα στο επάγγελμα του τελάλη.

Πριν γίνει όμως αυτό, ο Αρχοντής Ντόμογλου ή Ντόνογλου είχε πεθάνει, στις 28 Νοεμβρίου του 1966, σε ηλικία 66 ετών.

Αλέκος Αποστόλου